

Iskolánk 10 tanulója vett részt a német, cseh, szlovák diákokkal közösen megrendezett Erasmus-programon 2023. szeptember 17 és 23 között a csehországi Rájec-Jestřebí-ben. A projekt témája a (nukleáris) energiatermelés és -felhasználás volt. A programról készül élménybeszámoló és fényképek itt találhatóak:

Kezdetek:

Vasárnap, szeptember 17-én elérkezett az ideje, hogy a tavaly tavasszal hozzánk látogató cseh, német és szlovák diákokkal eltöltött egyhetes program után ezúttal mi utazzunk el Csehország festői hegyei közé, hogy találkozassunk rég nem látott barátainkkal, és még legalább annyi újat megismerjünk.

Nagy izgalommal vetettük bele magunkat az előkészületekbe, ugyanis ahhoz, hogy össze tudjuk hasonlítani a 4 ország erőforrásait és energia termelési/ felhasználási szokásait, több napos kutató munkára volt szükség, tekintve, hogy hazánkban ez a téma nem igazán van benne a köztudatban, és nagy valószínűséggel nem bukkan fel minden család esti beszélgetése közben. Miután felvérteztük magunkat 2 prezentációval és sok-sok oldalnyi jegyzettel, már csak a pakolás volt hátra, na meg hogy felelevenítsük csekély cseh szótárunkat, amit még volt cserediákjaink tanítottak nekünk. Szerencsére, ez az elmúlt héten jelentősen kibővült. Mindenki felvette a kapcsolatot a fogadó diákjával, akiket nagy többségben már ismertünk, de az újakkal sem telt el sok idő, amíg megtaláltuk a közös hangot.

Ezzel ténylegesen elkezdődhetett egy életre szóló kaland: az egyhetes csehországi Erasmus programunk.

Tamás Kata 10.D

Hétfő reggel 8-kor az iskolába beültünk az ebédlőbe, ahol 5 csoportra osztottak minket, mindegyik csoportban 2-en voltunk mindegyik nemzetből. A cseh diákok ezután körbevezettek minket az iskolában. A tantermekbe is benézhattünk; modernek, jól felszereltek és nagyon hangulatosak voltak. Közben egy zenét kellett választani, ami mindenkire jellemző; csoportommal a Call Me Maybe-ben egyeztünk meg.

Ezután átsétáltunk a közeli info-centrumba, ahol először a prezentációkat mutattuk be. Mindenki nagyon érdekes tényeket hozott el és mutatott be országuk energia-helyzetéről. Miután a prezentációk lepörögtek, a reggel kialakított vegyes csoportokban dolgoztunk. Mindegyik csoportnak a nekik kijelölt energiatípussal kellett foglalkoznia és a helyzetét mind a 4 országban prezentálnia. Meglepő volt, hogy más országokban hogyan állnak hozzá a témához.

Ez a nap eddig is elég tartalmas volt, de még csak most jött a java. Ebéd után ugyanis buszra szálltunk és fél óra után meg is érkeztünk a Punkva-barlanghoz és a Macocha-szakadékhhoz. A barlangban csodálatos látvány fogadott minket. Először egy lélegzetelállító cseppkőbarlangon keltünk át, majd csónakba szálltunk. A 6 perces csónakázás után kiértünk egy gyönyörű tengerszemhez (Macocha). A látkép festői szépségű volt. Újabb csónakázással kint is voltunk a természetben.

Este a családok vacsorával és kellemes beszélgetéssel vártak.

Jakab Zalán 9.B

A **kedd** reggel is a családoknál indult. Nagyon szerettük a közös reggeliket, mert mindig jókat beszélgettünk, és megtudhattuk, hogyan indul egy nap Csehországban.

Mi egy közeli településen laktunk, így az étkezés befejezte után buszra szálltunk, és elzötyögtünk Rájec-Jestřebí vársokába, ahol a gimnázium volt. Nekem 3-szor kellett átszállnom, voltak azonban akik a közelben laktak, ezért nem is feltétlenül kellett buszozniuk.

Az iskolánál újra útnak indultunk, célba vettük a Dukovany-i atomerőművet. 2 órával később a helyszínen két csoportra osztódtunk. A modern technológiának hála, egy nagyon érdekes és interaktív videót nézhettünk meg, VR szemüvegekkel bekukkanthattunk az atomerőmű minden zugába. Szabadon körbe nézhettünk a bemutató teremben, ahol rengeteg hasznos információt megtudhattunk az erőmű felépítéséről és működéséről. Ha bármi kérdésünk volt, tanáraink azonnal segítettek, így zökkenőmentesen tudtunk tovább figyelni, és folytatni a barangolást.

A következő állomás Brno volt, amit mindenki maga fedezhetett fel. Kis csapatokba verődünk, és nyakunkba vettük a várost. Mondanunk sem kell, hogy teljesen magával ragadott minket Brno atmoszférája. Megszámlálhatatlan szép épületet láttunk, és megannyi sok különleges embert ismerhettünk meg. Špilberk várába is felmentünk, mi magyar Lovassysok, hisz a gimnáziumunk névadóját, Lovassy Lászlót ott tartották fogva. Koszorút tűztünk, majd tanáraink tartottak egy rövid történelemórát, aminek hála megismerhettük az 1830-as évek hangulatát. Természetesen fentről is megcsodáltuk a települést.

Mire hazaértünk teljesen kipurcantunk. Egy gyors vacsora és fürdés után, már aludtunk is.

Úgy gondoljuk, hogy aki teheti, annak részt kell vennie egy ilyen programban, hiszen nem csak informálódunk egy adott témáról, hanem más kultúrákat és embereket is megismerünk. Illetve sok kifejezést is el lehet sajátítani, többen megtanultak közülünk csehül 10-ig számolni, a színeket, a köszönéseket és megannyi mókás kifejezést is.

Mária Kata 10.B, Vajai Anna 10.D

Szerdán ellátogatunk a csapattal a Dlouhé Stránében található Csehország egyik legnagyobb vízi erőművéhez. A három órás busz út után, ami teljes nyugalomba telt el, mert mindenki megpróbálta kipihenni a kora reggeli kelést (7 órakor indultunk!), egy érdekes idegenvezetést kaptunk a vízerőmű legfőbb részeiről, ahol megtanultuk, hogy hogyan is állítják elő a víz felhasználásával az energiát, mennyire hat ki ez a környezetünkre, és hogy milyen alapon működik a két mesterségesen létre

hozott vízgyűjtő közötti csőrendszer. Az előadások alatt szerencsére nem csak egy képernyőn keresztül néztük végig a folyamatokat, hanem teljes valójában is.

Az út egy kisebb túrával felért számunkra. A csendes hegy alján lelhető víztározó teljes ellentéte volt a hegy tetején lévőnek. A hegytetőn süvített a szél, de megérte fel menni, lenyűgöző volt a kilátás. A csapatból sokan körbe futották vagy körbe sétáltak a 2-3 km hosszú vízgyűjtőnek a karimáját. Összes erejüket összeszedve 15 perc alatt már a start vonalnál álltak újra (hulla fáradtan).

A vízi erőmű után egy késői ebédet ettünk egy kis étteremben, ahol a legfinomabb rántott sajttal és rántott hússal vártak minket. Ebéd közben a társaság egyes tagjai jó hangulatot csaptak, az étterem zongoráján játszottak. Sok klasszikus darab (Für Elise - Beethoven, Experience - Ludovico Einaudi, stb) hallatszódott, de természetesen vele párhuzamosan a mai zene számok is sorra kerültek (Golden hour - JVKE, He's a pirate - Karib Tenger Kalózái).

Ezután végleg hazafelé vettük az irányt a kedves fogadó családjainkhoz, akik meleg vacsorával vártak minket. Az esték sosem maradtak program nélkül, családjainkkal sokszor játszottunk társasjátékokat vagy közösen néztünk filmet.

Csipszer Nóra 9.B, Holicsek Zsófi 9.B, Kukoda Eliza 9.B

Csütörtök volt az utolsó teljes napunk. A szokásos családi reggeli után utunk ismét a hétfőn meglátogatott info-centrumba vezetett, hogy az erőművek meglátogatása után összesítsük a héten szerzett tudásunkat.

Miután megnéztünk pár videót az atomerőművek előnyeiről és hátrányairól, a megszokott kis csoportokra oszlottunk, hogy véleményünket megosszuk társainkkal is. Majd néhány ország internetes médiaforrása alapján kaptunk szövegeket (jó nehezeket), amikről el kellett döntenünk, mennyire elfogultak az atomenergiával kapcsolatban. A délelőttöt egy érvelő vitával zártuk, melyben dűlőre kellett jutnunk, hogy támogatnánk-e az atomerőművek fejlesztését vagy sem. Nagyon érdekes volt hallani a jobbnál jobb érveket -leginkább a német diákokét :), mindenkit elgondolkodtatott a dolog.

Ebéd után a közeli kisvárosba, Boskovice-be látogattunk. Együtt körbe vezettek minket a belvárosban, érintve a zsidónegyedet: temető, emlékmű, kapu, volt zsinagóga. Mindegyik látnivalónál felolvasott egy-egy cseh diák egy kis ismertető szöveget. Egy kis szabadidőt is kaptunk, hogy barátainkkal barangoljunk, meglátogattunk kávézókat, ahol isteni finomat ettünk-ittunk.

A nap végén került sor a záróbulira. Az iskola udvarán volt, de szerencsére kellemes volt az idő. A sütögetés, zene, tánc, éneklés és beszélgetés mellett volt lehetőségünk a kültéri sportpályán "éjszakai" röpizni és focizni is. Amennyire fáradtan keltünk reggel, annál tovább akartunk volna maradni, de sajnos 10-kor vége lett, és mindenki hazament, hogy egy utolsót aludjon Rájecben.

Bujáky Kata 10.D

Péntek reggel az iskolában szomorúan vettünk búcsút a cseh vendéglátó diákoktól, mivel szoros barátságok alakultak ki. Utána az iskolából a városházára mentünk, ahol a polgármester asszony köszöntött minket, a diákok és a tanárok pedig megkapták a tanúsítványokat, hogy részt vettek a programban.

Ezután megtekintettük a hatalmas és gyönyörű Rájec-Jestřebí kastélyt. Itt búcsúztunk el a németektől és a szlovákoktól. Sétáltunk még egyet a kastély udvarában, és utána elindultunk Prágába. Az út alatt egymással beszélgettünk, zenét hallgattunk, énekeltünk. Prágába érve először letettünk a csomagjainkat a gyönyörű hotelben, ahol arra az éjszakára megszálltunk. Utána városnézni indultunk a városba idegenvezetőnkkel, aki egy kedves, aranyos felvidéki magyar fiú volt és a prágai egyetemem tanult. Az útvonalunk a Károly hídon és az Óváros téren át vezetett, egészen a Vencel térig. Közben megálltunk egy kávéra vagy süteményre, a város történelmét hallgattuk, szebbnél szebb szobrokat láttunk, és az egyetemista fiúval társalogtunk.

Az idegenvezetés után szabad programot kaptunk. Ekkor lehetett vacsorázni, és ajándékokat venni. Néhány diák találkozott a német cserediákokkal is, hiszen ők is megszálltak egy napra Prágában. A szabad program után a hotelben találkoztunk. Pihentünk egy kicsit, majd megint sétálni indultunk, hogy este is megnézzük a várost és a Prágai Várat. Mindenkinek nagyon tetszett a kivilágított város és a gyönyörű épületek. A csoport ekkorra már elfáradt, ezért hazafelé a tömegközlekedést is kipróbáltuk. Mire visszaértünk a szállásra, mindenki álmos volt már.

Szombat reggel a hotel éttermében bőséges, svédasztalos reggeli várt, és utána útnak indultunk Veszprém felé. Hazaúton már előkerültek az iskolai jegyzetek, szó-listák, tanulnivalók, de emellett vidáman beszélgettünk és felidéztek a hét során szerzett élményeket.

Nagy Dóra 10.B, Bujáky Kata 10.D

Összegzés

A projekt végére többdimenzióssá vált előttünk a világ. A tudás, a kapcsolatok és a tapasztalatok, amiket szereztünk, olyan felbecsülhetetlen értékű dolgok, amikhez enélkül a lehetőség nélkül soha nem juthattunk volna hozzá.

- Miért kell a fiataloknak világot látni? -tehetnénk fel jogosan a kérdést. Sokféle választ adhatnánk, de a legfontosabb érv az Erasmus+ tanulmányutak mellett, hogy ezek által tanulunk meg a jövő gondolkodó felnőtteinek lenni. Ilyen programok tanítanak meg minket arra, hogyan folyik egy érdemi vita, hogyan gondolkodjunk kritikusan, és hogy a párbeszéd egy olyan nélkülözhetetlen elem, aminek nagyobb szerepet kéne játszania az életünkben, ugyanúgy, mint a "gyere, beszélj meg"-nek, "a várj, hadd indokoljam meg"-nek, az "elnézést, van egy kérdésem"-nek, vagy akár a "bocsánat, hibáztam"-nak és az

"állj ki magadért, és a véleményedért"-nek. Szabad hibázni. Szabad izgulni, szabad élni, érezni, gondolkodni. Sőt, hibázzunk, éljünk, érezzünk, és ami a legfontosabb, gondolkodjunk. Mert akinek vannak gondolatai, az él. Aki nyitott az életre, érez és tapasztal, az több lesz mindezek által.

40 különböző diáknak négy különböző országból negyven különböző dolgot nyújtott ez a pár nap. De abban mindannyian egyetértünk, hogy ez egy olyan hét volt, amit nem felejtünk el egyhamar, és a szívünkben fogjuk hordozni egy életen át.

Juszkú Lola 10.D

Köszönjük a cseh tanároknak a tartalmas és igényes programok szervezését, cseh, szlovák és német diáktársainknak és tanáraiknak az aktív részvételt, a nyitottságot és barátságot, és természetesen, tanárainknak, Bertha Ágnesnek és Csizmaziáné Fazekas Beátának az út szervezését, és hogy lehetővé tették, hogy szerteágazó és maradandó élményekkel lettünk gazdagabbak.